

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

SLUTLIGT BESLUT
2009-06-25
Meddelat i
Solna

Mål nr Ä 2707-09

PARTER

Sökande

1. Bonnier Audio AB, 556074-9318
Box 3159, 103 63 Stockholm
2. Earbooks AB, 556644-3502
Adolf Fredriks Kyrkogata 13, 5 tr, 111 37 Stockholm
3. Norstedts Förlagsgrupp AB, 5556045-7748
Box 2052, 102 12 Stockholm
4. Piratförlaget Aktiebolag, 556573-5379
Kaptensgatan 6, 114 57 Stockholm
5. Storyside AB, 556630-2906
Regeringsgatan 86, 111 39 Stockholm

Ombud för 1-5:
Advokat Peter Danowsky
Advokat Olof Roos
Danowsky & Partners Advokatbyrå KB
Box 16097, 103 22 Stockholm

Motpart

Perfect Communication Sweden AB, 556643-1887
Box 1173, 164 26 Kista

Ombud:
Advokat Peter Helle
Jur. kand. Magnus Moström
Wistrand advokatbyrå
Box 7543, 103 93 Stockholm

SAKEN

Informationsföreläggande enligt 53 c § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk

Dok.Id 212945

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1356 171 26 Solna	Sundbybergsvägen 5	08-561 658 00 E-post: solna.tingsratt@dom.se www.solnatingsratt.domstol.se	08-83 50 66	måndag – fredag 08:30-16:00

SLUTLIGT BESLUT

1. Perfect Communication Sweden AB föreläggs vid vite av 750 000 kr att till Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag och Storyside AB ge information om namn och adress till den som registrerats hos Perfect Communication Sweden AB som användare av den av Perfect Communication Sweden AB tillhandahållna IP-adressen 77.53.104.102 under tiden den 1 april 2009 kl. 03.28 till den 1 april 2009 kl. 05.45.
 2. Tingsrättens beslut den 11 maj 2009 om säkerhetsåtgärd enligt 26 § lagen (1996:242) om domstolsärenden skall bestå.
 3. Perfect Communication Sweden AB skall ersätta Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag och Storyside AB för rättegångskostnader med 75 000 kr, allt för ombudskostnader, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 25 juni 2009 till dess betalning sker.
-

BAKGRUND

Den 29 april 2004 utfärdade Europaparlamentet och rådet direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, det s.k. civilrättsliga sanktionsdirektivet, i fortsättningen "IPRED-direktivet" efter direktivets engelska beteckning. Direktivets syfte är att närma medlemsstaternas lagstiftning till varandra när det gäller säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter för att på så sätt uppnå en hög, likvärdig och enhetlig skyddsnivå för immateriella rättigheter på den inre marknaden. Direktivet har genomförts i Sverige genom ändringar i bl.a. lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (URL).

Enligt de nya reglerna i 53 c § URL kan domstolen utfärda ett informationsföreläggande om sökanden visar sannolika skäl för att någon har gjort sig skyldig till intrång i upphovsrätten till ett verk. Ett beslut om informationsföreläggande innebär att rätten vid vite förelägger den som påstås ha gjort eller medverkat till intrånget, att tillhandahålla information om ursprung och distributionsnät för de varor eller tjänster som intrånget gäller. Ett informationsföreläggande kan också meddelas mot den som i kommersiell skala har tillhandahållit en tjänst, exempelvis en elektronisk kommunikationstjänst, som har använts vid det intrång som påstås ha begåtts.

Ett föreläggande får endast meddelas om informationen kan antas underlätta utredningen av ett intrång eller en överträdelse som avser varorna eller tjänsterna. Information om varors eller tjänsters ursprung eller distributionsnät kan särskilt avse namn på och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehaft varorna eller tillhandahållit tjänsterna.

Enligt 53 d § första stycket URL får ett informationsföreläggande meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse. Skyldigheten att lämna information omfattar inte uppgifter vars yppande skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon honom eller henne närstående har begått en brottslig gärning. Bestämmelsen ger uttryck för den s.k. proportionalitetsprincipen.

I ärendet berörs gränsdragningen mellan regler som har till syfte att säkerställa skyddet av immateriella rättigheter och regler som har till syfte att skydda den personliga integriteten. Bland den senare kategorin regler kan nämnas artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Artikel 8 har följande lydelse.

1. Var och en har rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens.
2. Offentlig myndighet får inte inskränka åtnjutande av denna rättighet annat än med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välfärd eller till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller för andra personers fri- och rättigheter.

I ärendet berörs även

- Direktiv (95/46/EG) om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (Personuppgiftsdirektivet),
- Direktiv (2002/58/EG) om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (Datakommunikationsdirektivet),
- Direktiv (2006/24/EG) om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät (Datalagringsdirektivet).

Personuppgiftsdirektivet och datakommunikationsdirektivet har genomförts i svensk rätt genom personuppgiftslagen (1998:204) respektive lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

Här skall även nämnas en dom av EG-domstolen. Den 29 januari 2009 meddelade domstolen dom i mål C-275/06; den s.k. Telefónica-domen. I målet behandlades en begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid, Spanien. Målet vid den spanska domstolen gällde bl.a. förhållandet mellan rätten till information och bestämmelserna om skydd för personuppgifter.

Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag och Storyside AB, i fortsättningen kallade Ljudboks-förlagen, är förlag som i detta ärende gör gällande att de, i fråga om de verk som anges i bilaga 1, har ensamrätt

att utge verken i ljudboksformat, att framställa exemplar av verken samt att göra verken tillgängliga för allmänheten.

Svenska Antipiratbyrån är en intresseorganisation vars medlemmar består av producenter och distributörer av bio- och videofilm i Sverige. Antipiratbyråns främsta uppgift är att värna och främja medlemsbolagens upphovsrättigheter till deras filmer. Antipiratbyrån samverkar med internationella branschorganisationer som MPA (Motion Pictures Association) och IVF (International Video Federation). Antipiratbyrån har biträtt Ljudboksförlagen i samband med utredningen som legat till grund för ansökan i ärendet.

Perfect Communication Sweden AB, i fortsättningen kallat PCS, är en Internetoperatör. PCS ger sina kunder tillgång till Internet genom att kunderna tilldelas en IP-adress av PCS. PCS förfogar för detta ändamål över en nummerföljd av IP-adresser, nämligen 77.53.0.0-77.53.255.255.

YRKANDEN M.M.

Ljudboksförlagen har yrkat att tingsrätten enligt 53 c § URL, förelägger PCS att vid vite ge Ljudboksförlagen information om namn och adress till den som registrerats hos PCS som användare av den av PCS tillhandahållna IP-adressen 77.53.104.102 under tiden den 1 april 2009 kl. 03.28 till den 1 april 2009 kl. 05.45.

PCS har bestritt yrkandet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Efter yrkande av Ljudboksförlagen, har tingsrätten med stöd av 26 § lagen (1996:242) om domstolsärenden i ett beslut den 11 maj 2009, för tiden intill dess ärendet har avgjorts, förbjudit PCS vid vite av 500 000 kr att förstöra de uppgifter som avses med Ljudboksförlagens yrkande om informationsföreläggande.

Parterna har åberopat omfattande skriftlig utredning.

PARTERNAS UTVECKLING AV TALAN

Ljudboksförlagen

Ljudboksförlagen har till stöd för sitt yrkande anfört sammanfattningsvis följande omständigheter.

Talerätt

Ljudboksförlagen innehar, avseende de litterära verk som framgår av bilaga 1, ensamrätt att utge verken i ljudboksform, att framställa exemplar av verken samt att göra verken tillgängliga för allmänheten. Upplåtelse av verken sker genom försäljning av exemplar av verken i tryckt form eller i intalad form samt genom nedladdning via vissa betaltjänster. Ljudboksförlagen har alltså ensamrätt att utge verken och göra verken tillgängliga för allmänheten. Ljudboksförlagen har därmed rätt att begära ett informationsföreläggande enligt 53 c § URL.

Sannolika skäl för intrång i upphovsrätt

Mellan kl. 03.28 och kl. 05.44 den 1 april 2009 kunde Ljudboksförlagen, med bistånd av Svenska Antipiratbyrån, konstatera upphovsrättsintrång via en s.k. FTP-server i de 27 verk (bilaga 1) som Ljudboksförlagen har ensamrätt till. Servern var uppkopplad mot Internet genom en bredbandsuppkoppling som tillhandahölls av PCS. Den aktuella

servern använde sig av IP-adressen 77.53.104.102. Denna adress ingår i den nummerföljd av IP-adresser som PCS förfogar över.

PCS tillhandahåller i kommersiell skala en elektronisk kommunikationstjänst som användes vid intrånget. PCS ingår därmed i den krets personer som kan bli föremål för ett informationsföreläggande enligt 53 c § URL. Ljudboksförlagens utredning visar att det finns sannolika skäl för att intrång sker i de upphovsrättigheter som Ljudboksförlagen har ensamrätt till.

Nedladdningar har genomförts på samtliga de verk som ansökan avser.

Nedladdningarna har dokumenterats med hjälp av en programvara, CommView, som normalt används för felsökning av nätverk. Programvaran för en loggbok över en dators samtliga kontakter med andra datorer. Loggboken innehåller således en omfattande dokumentation. Denna har sammanfattats i åberopade rapporter. En rapport har skapats för varje författare som ansökan avser och varje rapport har getts namn efter respektive författare.

Vad som framför allt framgår av rapporterna är att vid nedladdningarna av de verk som omfattas av ansökan har nedladdningar skett från en dator/server som haft kontakt med Internet via den IP-adress som ansökan avser. Rapporterna utgör sammanfattningar av de fullständiga övervakningar som skett av de genomförda nedladdningarna.

Vid tiden för genomförda nedladdningar fanns det på den aktuella servern upplagda kataloger med namn som överensstämmer med de verk som det påstås intrång i. Innehållet i dessa kataloger, ett större antal filer i varje katalog, har laddats ner. Filerna har översiktligt kontrollerats varvid det kommit fram att de innehåller de verk som framgår av bilaga 1.

De flesta filerna innehåller avlyssningsbara uppläsningar. Katalogerna innehåller dock även annan information. Det framgår redan av ljudfilernas namn att de är piratkopior. Samtliga dessa filer innehåller nämligen namnet på den s.k. releasegrupp som med en rad åtgärder gjort verken tillgängliga för otillåten nedladdning. Sådana åtgärder innefattar ofta, förutom rent tekniska åtgärder som att knäcka säkerhetskoden och konvertera filerna, även att stjäla en kopia av verket redan innan det offentliggörs. Releasegruppens namn framgår som delar av namnen på filerna, s.k. taggningar. Som exempel kan nämnas x3m, all4one och lzy.

Katalogerna innehåller också s.k. .nfo-filer. Att det finns en sådan fil visar att katalogen innehåller piratkopierade verk. I .nfo-filerna finns viss information, bl.a. brukar baksidestexten återges där, men även information om vilka personer som vidtagit åtgärder för att verket skall kunna tillgängliggöras på så sätt som skett och vilken releasegrupp som de tillhör. Det finns t.ex. kodnamn på den som tagit kopia på verket (grabber) och på den som knäckt koden (encoder).

Det framgår sammanfattningsvis av katalogernas innehåll att det är piratkopierat. Det är uteslutet att filerna skulle kunna utgöra säkerhetskopior, vilket även redan katalogernas storlek talar emot. Dessa är nämligen så stora att de inte kan sägas innehålla säkerhetskopior för privat bruk.

Intrången har inneburit att verken tillgängliggjorts för allmänheten. Det kan inte uteslutas att tillgång till den aktuella servern endast varit tillgänglig för personer med tillgång till inloggningsuppgifter. Oavsett hur det förhåller sig i det avseendet föreligger sannolika skäl för att de aktuella verken gjorts tillgängliga för mer än en helt sluten krets. Verken har därför enligt URL gjorts tillgängliga för allmänheten.

Proportionalitet

Innan domstolen meddelar beslut om informationsföreläggande måste den förvissa sig om att skälen för föreläggandet uppväger den eventuella olägenhet som åtgärden innebär för den som drabbas. Det föreligger åtminstone sannolika skäl för att intrång skett i samtliga de verk som framgår av bilaga 1. Intrånget har skett genom att verken har tillgängliggjorts för nedladdning via Internet. Intrången har skett i stor skala och via en enda IP-adress. För att Ljudboksförlagen över huvud taget skall kunna vidare utreda och beivra de intrång som skett, och därmed kunna tillvarata sin rätt, behöver de ta del av den information som ansökan avser. Därmed uppväger skälen för ett informationsföreläggande de eventuella olägenheter eller men som åtgärden skulle kunna innebära.

PCS

PCS har gjort gällande

1. att en tillämpning av bestämmelsen i 53 c § URL skulle strida mot den grundläggande rätten till skydd för privatlivet,
2. att Ljudboksförlagen inte visat sannolika skäl för att upphovsrättsintrång ägt rum,
3. att ett informationsföreläggande inte uppväger den olägenhet eller de men i övrigt som åtgärden innebär för abonnenten.

PCS har till stöd för sitt bestridande anfört sammanfattningsvis följande omständigheter.

Allmänt om abonnentuppgifter

PCS är både en IP-telefoni- och Internetoperatör. PCS är registrerad hos Post- och telestyrelsen som operatör samt som Internetleverantör.

Uppgifterna om vem som är abonnent till en viss Internetanslutning avseende en viss IP-adress omfattas av tystnadsplikt hos PCS enligt 6 kap. 20 § lagen om elektronisk kommunikation. PCS har en skyldighet att ta tillvara sina kunders integritet.

Ett undantag för när PCS, eller någon annan Internetleverantör, kan bli tvungen att bryta mot sin tystnadsplikt är exempelvis om polis eller åklagare, enligt 6 kap. 22 § lagen om elektronisk kommunikation, visar att samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

- misstanke om brott föreligger
- fängelse är föreskrivet för brottet och
- gärningen ifråga enligt myndighetens bedömning kan föranleda annan påföljd än böter.

Genom den nya bestämmelsen i 53 c § URL, har en rättighetshavare möjlighet att begära ut abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress. Denna möjlighet är enligt lagtextens ordalydelse inte beroende av vare sig omfattning av intrånget eller straffrättslig påföljd på grund av ett påstått upphovsrättsintrång. Enda förutsättningen är att rättighetshavaren kan visa sannolika skäl för att ett intrång skett.

Den nya bestämmelsen i 53 c § URL innebär därför väsentligt utvidgade möjligheter för rättighetshavare att få ut abonnentuppgifter från en Internetleverantör än de möjligheter polisen har enligt 6 kap. 22 § lagen om elektronisk kommunikation.

Europakonventionens betydelse i gemenskapsrätten och i svensk rätt

De grundläggande fri- och rättigheter som Europakonventionen föreskriver har både EU och svenska staten åtagit sig att säkerställa för sina medborgare. När det gäller personuppgifter som omfattas av skydd för privatlivet enligt artikel 8 i Europakonventionen har gemenskapsrätten genom Personuppgiftsdirektivet och Datakommunikationsdirektivet föreskrivit att medlemsländerna skall införa

bestämmelser som säkerställer detta skydd för medborgarna. Europakonventionen gäller som svensk lag. IP-adresser och abonnemangsuppgifter är personuppgifter. Att lämna ut sådana personuppgifter innebär en inskränkning i den berörda abonnentens rätt till privatliv i den mening som avses i artikel 8 i Europakonventionen.

Tolkning av 53 c § i URL

En tillämpning av 53 c § URL som innebär att rättighetshavare kan få ut abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress strider mot Europakonventionen och EG-rätten.

Av allmänna rättsprinciper följer att om en bestämmelse i svensk rätt kan ges mer än en tolkning, så skall det rättstillämpande organet välja den tolkning, så långt det är möjligt, som står i överensstämmelse med de internationella förpliktelser som Sverige har att följa.

Det framgår inte av lagtextens ordalydelse i 53 c § URL att bestämmelsen omfattar abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress. Att sådana uppgifter skulle omfattas uttalar endast i förarbetena. Bestämmelsen har ett vidsträckt möjligt tillämpningsområde och avser att skapa möjlighet att ge information om ursprung och distributionsnät för varor samt tjänster.

Eftersom en tillämpning av Europakonventionen och EG-rätten inte strider mot lagens ordalydelse har domstolen en direkt skyldighet, enligt principerna om konventions- och direktivkonform tolkning, att tolka bestämmelsen i 53 c § URL i enlighet med Europakonventionen och EG-rätten.

EG-domstolens dom i mål C-275/06 och Datalagringsdirektivet

Det är ostridigt att EG-domstolen i rubricerat mål konstaterade att IPRED-direktivet inte föreskriver en skyldighet för medlemsländerna att införa en bestämmelse om att abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress kan lämnas ut till rättighetshavare.

Utöver att besvara i målet framställd fråga, erinrade EG-domstolen medlemsländerna om deras skyldigheter att iaktta Europakonventionen när IPRED-direktivet införlivas i nationell rätt. EG-domstolen erinrade dessutom de nationella domstolarna om deras skyldighet att tillämpa en fördragskonform tolkning för att säkerställa att en tillämpning av nationell lag inte strider mot Europakonventionen.

Om EG-domstolen inte ansett att det fanns någon risk för konflikt med Europakonventionen i den aktuella frågan, hade EG-domstolen inte behövt erinra om medlemsländernas skyldighet att beakta Europakonventionen.

Det skall konstateras att Datalagringsdirektivet inte var föremål för EG-domstolens prövning i målet. Datalagringsdirektivet hindrar att medlemsländerna inför en möjlighet för rättighetshavare att få ut i målet aktuella uppgifter.

Datalagringsdirektivet omfattades inte den fråga som ställdes till EG-domstolen i mål C-275/06. Trots detta gjorde generaladvokaten följande uttalande.

Punkt 126. Om gemenskapen ansåg att upphovsrättsinnehavare skall tillförsäkras ett mer omfattande skydd, skulle detta förutsätta en ändring av bestämmelserna om dataskydd. Hittills har lagstiftaren emellertid inte tagit detta steg. Lagstiftaren har vid antagandet av direktiven 2000/31, 2001/29 och 2004/48 [IPRED-direktivet] i stället föreskrivit att uppgiftsskyddet inte skall påverkas och har inte heller vid antagandet av de områdesspecifika direktiven 2002/58 [Datakommunikationsdirektivet] och 2006/24 [Datalagringsdirektivet] sett någon anledning att införa begränsningar i dataskyddet till förmån för skyddet för immateriell egendom.

Abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress omfattas alltså av Datalagringsdirektivet och kan endast lämnas ut i enlighet med det direktivet. Tillämpningsområdet för Datalagringsdirektivet kan inte ifrågasättas.

IPRED-direktivet föreskriver, som nämnts, inte någon skyldighet för medlemsländerna att införa en möjlighet för rättighetshavare att ta del av abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress. Bestämmelsen i 53 c § URL är således i detta avseende en svensk lagstiftningsprodukt. Den nämnda konflikten mellan Datalagringsdirektivet och förarbetena till 53 c § URL är följaktligen inte en konflikt mellan två EG-rättsliga direktiv utan om en konflikt mellan ett direktiv och en nationell bestämmelse. Att den svenska bestämmelsen även står i strid med Europakonventionen har redogjorts för tidigare.

Den svenska lagstiftaren har sammanfattningsvis gjort fel vid införandet av 53 c § URL. Det kan i detta sammanhang noteras att propositionen (2008/09:67) angående implementering av IPRED-direktivet i svensk rätt inte vid ett enda tillfälle nämner Datalagringsdirektivet. Lagstiftaren har helt enkelt inte beaktat effekten av Datalagringsdirektivet då lagstiftaren infört en nationell bestämmelse som strider mot ett uttryckligt förbud i Datalagringsdirektivet. Att fel förekommer i det svenska lagstiftningsarbetet kan inte sägas vara vanligt förekommande, men är trots allt en situation som emellanåt inträffar. Vid konflikt mellan å ena sidan ett svenskt förarbetsuttalande och å andra sidan EG-rätten och/eller Europakonventionen, åligger det då svensk domstol att se till att de senast nämnda reglerna ges företräde.

Påståendet om att verk tillgängliggjorts för allmänheten

För att komma åt filer som finns lagrade i en FTP-server krävs vanligtvis ett användarnamn och ett lösenord (inloggningsuppgifter). Detta talar mot att verken skall anses ha tillgängliggjorts för allmänheten.

För att ett upphovsrättsligt tillhandahållande av verken till allmänheten skall anses föreligga måste enskilda kunna ta del av verket när de önskar. Det framgår inte om Ljudboksförlegaren har använt sig av inloggningsuppgifter för att komma åt informationen på FTP-servern eller hur de i sådant fall fått tag på dessa

inloggningsuppgifter. Någon uppgift om att andra har kunnat komma åt filer på FTP-servern har inte framkommit i ärendet. Ljudboksförlagen har därför inte visat att filerna på FTP-servern är tillgängliga för allmänheten.

Det finns ingenting i Ljudboksförlagens utredning som visar att abonnenten skulle ha tillgängliggjort något av de 27 verken för allmänheten, att tillgängliggörandet skulle ha förekommit under någon viss tid eller att det skulle vara i någon specifik omfattning.

Ljudboksförlagens dokumentation avseende påstått intrång

Ljudboksförlagen har inte gjort sannolikt att de aktuella filerna ligger på en FTP-server. Även om så vore fallet, behöver inte detta vara ett upphovsrättsligt intrång. Enligt URL har privatpersoner beträffande vissa verk rätt att göra säkerhetskopior. Eftersom abonnenten inte har möjlighet att själv gå i svaromål om det påstådda intrången, bör presumtionen vara att detta är fråga om en laglig säkerhetskopiera av verket.

Det framgår således inte av Ljudboksförlagens dokumentation att verken över huvud taget finns på FTP-servern eller att abonnenten för allmänheten har tillgängliggjort ljudverk eller på vilket sätt detta skulle ha förekommit i stor skala.

Intresseavvägning i det enskilda fallet

Som redan nämnts är ett IP-nummer en typ av uppgifter som omfattas av Datalagringsdirektivet. I detta direktiv anges att syftet med lagring av uppgifterna är att de skall vara tillgängliga för utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott. Detta säger något om synen på det integritetsmässiga skyddet för denna typ av uppgifter och de omständigheter som kan föranleda deras avslöjande. Mot bakgrund av detta måste det ställas höga krav på den proportionalitetsbedömning som skall föregå ett utlämnande av liknande uppgifter.

PCS får inte kontakta abonnenten. Därmed finns det ingen möjlighet att inhämta uppgifter om vilka konsekvenser ett informationsföreläggande skulle få för den specifika abonnenten. Är abonnenten en privatperson skall domstolen därför vid intresseavvägningen utgå ifrån att ett informationsföreläggande innebär en allvarlig integritetskränkning. Om abonnenten är ett företag skall domstolen utgå ifrån att företagshemligheter kan komma att röjas.

För det fall domstolen trots allt anser att abonnenten har tillgängliggjort ett upphovsrättsskyddat verk kan det i vart fall inte vara i någon större omfattning eftersom det i sådana fall endast avser 0,8 procent av ett verk. Ljudboksförlagens intresse av att erhålla ett informationsföreläggande måste därför anses vara ringa.

Sammanfattningsvis uppväger inte ett informationsföreläggande den olägenhet eller de men i övrigt som åtgärden innebär för abonnenten.

Ljudboksförlagen har genmält bl.a. följande.

Bestämmelserna om informationsföreläggande strider inte mot den grundläggande rätten till skydd för privatlivet.

Datalagringsdirektivet syftar till att harmonisera bl.a. Internettjänsteleverantörernas skyldighet att lagra vissa uppgifter och därigenom säkerställa att uppgifterna är tillgängliga för utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott. Genom direktivet införs alltså en skyldighet för Internettjänsteleverantörer att lagra uppgifter för att underlätta utredningar av allvarliga brott. Direktivet är tillämpligt när information har lagrats enligt angiven skyldighet i syfte att utreda allvarliga brott. Ljudboksförlagens begäran tar inte sikte på sådan utredning och avser därmed inte information som

lagrats till följd av en skyldighet enligt Datalagringsdirektivet. Datalagringsdirektivet är därmed inte tillämpligt, vare sig genom direktivkonform tolkning eller för det fall det hade varit införlivat i svensk rätt.

Enligt EG-domstolens dom i mål C-275/06 finns det ingen skyldighet för medlemsstaterna att föreskriva en skyldighet att lämna ut personuppgifter i tvistemål i syfte att skapa ett effektivt skydd för upphovsrätten. Däremot fann domstolen att gemenskapsrätten innebär ett krav på att, när direktiven införlivas, man skall utgå från en tolkning av direktiven som gör det möjligt att uppnå en korrekt balans mellan de olika grundläggande rättigheterna som åtnjuter skydd enligt gemenskapens rättsordning. Domstolen anförde vidare att det ankommer på medlemsstaternas myndigheter och domstolar att inte bara tolka sin nationella rätt på ett sätt som står i överensstämmelse med dessa direktiv, utan även att se till att de inte grundar sig på en tolkning av dem som skulle stå i strid med dessa grundläggande rättigheter eller med andra allmänna principer för gemenskapsrätten såsom proportionalitetsprincipen. Den svenska lagstiftaren gjorde sina överväganden angående tillämpliga fri- och rättigheter i samband med införlivandet av IPRED-direktivet och kom fram till att det var rimligt och tillåtet att införa bestämmelserna om informationsföreläggande.

SKÄL FÖR BESLUTET

Allmänt om informationsföreläggande enligt URL

En grundläggande förutsättning för att ett informationsföreläggande enligt 53 c § URL skall meddelas är att sökanden har visat sannolika skäl för att någon har gjort ett intrång i upphovsrätten till ett verk. Med sådant intrång avses åtgärder som innebär intrång i den upphovsrätt som är knuten till verken enligt 1 och 2 kap URL. Enligt 1 kap. 2 § URL innefattar upphovsrätt uteslutande rätt att förfoga över verket genom att framställa exemplar av det och genom att göra det tillgängligt för allmänheten, i

ursprungligt eller ändrat skick, i översättning eller bearbetning, i annan litteratur- eller konstart eller i annan teknik.

Har Ljudboksförlagen rätt att begära ett informationsföreläggande?

Enligt 53 c § URL får ett beslut om informationsföreläggande meddelas på ansökan av upphovsmannen eller upphovsmannens rättsinnehavare eller den som på grund av upplåtelse har rätt att utnyttja verket. PCS har ifrågasatt om Ljudboksförlagen har rätt att ansöka om informationsföreläggande. Ljudboksförlagen har dock åberopat förlagsavtal som enligt tingsrättens mening visar att Ljudboksförlagen har talerätt i ärendet.

Kan PCS åläggas att lämna information?

Av 53 c § andra stycket URL framgår vilka som kan åläggas att lämna information. Enligt 53 c § andra stycket punkt 4 kan informationsskyldighet åläggas den som i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller en annan tjänst som har använts vid intrånget.

PCS är en kommersiell Internetleverantör och är således ett företag som i kommersiell skala tillhandahåller elektronisk kommunikationstjänst. Det är därför i och för sig möjligt att ålägga PCS ett informationsföreläggande enligt 53 c § URL.

Strider bestämmelsen om informationsföreläggande mot den grundläggande rätten till skydd för privatlivet?

PCS har gjort gällande att tingsrätten skall ogilla Ljudboksförlagens yrkande redan på den grunden att tingsrätten över huvud taget inte skall tillämpa 53 c § URL eftersom bestämmelsen strider mot Europakonventionen och EG-rätten.

I lagstiftningsarbetet som föregick de nya bestämmelserna i URL om informationsföreläggande övervägdes huruvida förslaget stod i strid med rätten till privatliv enligt Europakonventionen och EG-rätten. I prop. 2008/09:67 redovisas en grundlig genomgång av frågan huruvida regleringen skulle strida mot Europakonventionen och de EG-rättsliga reglerna till skydd för bl.a. personuppgifter. Här återges s. 136-137 och s. 174-175.

Vad först gäller de formella invändningarna, dvs. att den föreslagna regleringen skulle strida mot Europakonventionen och de EG-rättsliga reglerna till skydd för bl.a. personuppgifter, vill regeringen framhålla följande. Enligt artikel 8 i Europakonventionen har var och en bl.a. rätt till respekt för sitt privatliv. Denna rätt är av allmän art och torde exempelvis omfatta uppgifter om vem som har haft en viss IP-adress vid ett visst tillfälle. Rätten till privatliv får emellertid, enligt samma artikel, inskränkas under vissa förutsättningar. En grundläggande förutsättning är att inskränkningen sker med stöd av lag. Vidare krävs att inskränkningen är ägnad att tillgodose något av de allmänna eller enskilda intressen som uttryckligen omnämns i artikeln, t.ex. skyddet för andra personers fri- och rättigheter. Inskränkningen ska också vara nödvändig i ett demokratiskt samhälle för att tillgodose detta intresse. Det måste alltså finnas ett angeläget behov av inskränkningen och den måste stå i rimlig proportion till det syfte som skall tillgodoses genom ingreppet. Vidare måste undantaget vara så tydligt att inskränkningen av rättigheten är förutsebar.

Europakonventionens skydd för privatlivet preciseras för EU:s vidkommande, såvitt gäller behandling av personuppgifter, genom direktiv 95/46/EG om behandling av personuppgifter, vilket i sin tur preciseras - såvitt gäller elektronisk kommunikation - genom direktiv 2002/58/EG om integritet och elektronisk kommunikation. Sist nämnda direktiv innebär en harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning till skydd för de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet rätten till integritet, när det gäller behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation.

Den 29 januari 2008 meddelade EG-domstolen dom i ovan nämnda mål¹. I domen erinras om att immateriella rättigheter omfattas av den grundläggande rätten till egendom och att det åligger medlemsstaterna att tillhandahålla ett effektivt skydd för dessa rättigheter, i synnerhet upphovsrätten, även i den digitala miljön. Vad gäller just innebörden av direktivets bestämmelse om rätt till information och dess förhållande till bestämmelserna om skydd för privatlivet framgår bl.a. följande. Direktiv 2002/58/EG ålägger bl.a. Internetleverantörer en principiell tystnadsplikt. Medlemsstaterna får dock införa undantag från denna tystnadsplikt, bl.a. när det är nödvändigt för att skydda

¹ Dom den 29 januari 2009 i mål C-275/06 (Telefónica-domen)

någon annans fri- och rättigheter. Motsvarande undantag tillåts enligt direktiv 95/46/EG. Det är alltså möjligt att göra undantag från tystnadsplikten för att skydda den grundläggande rätten till egendom, inklusive immateriell egendom. Det innebär att en Internetleverantörs tystnadsplikt får begränsas för att en rättighetshavare skall kunna vidta civilrättsliga åtgärder i syfte att skydda sina immateriella rättigheter. De EG-rättsliga reglerna till skydd för personuppgifter och integritet, som är avsedda att precisera Europakonventionens krav på skydd för privatlivet, hindrar alltså inte att medlemsstaterna inför en skyldighet för t.ex. Internetleverantörer att ge rättighetshavare uppgifter om vem som har haft en viss IP-adress när den har använts för att begå ett intrång via Internet. Bestämmelserna om rätt till information i direktiv 2004/48/EG innebär emellertid inte någon skyldighet att införa sådana bestämmelser, eftersom artikel 8.3.e ger medlemsstaterna en rätt att begränsa rättighetshavarnas tillgång till personuppgifter. Medlemsstaterna får alltså inskränka Internetleverantörernas tystnadsplikt för att skydda immateriella rättigheter, men de får också begränsa rätten till information för att skydda personuppgifter. Detta ger medlemsstaterna nödvändigt utrymme för eget skön. När medlemsstaterna utnyttjar detta skön måste de se till att uppnå en korrekt balans mellan de olika grundläggande rättigheter som åtnjuter skydd enligt gemenskapens rättsordning. Rätten till skydd för privatliv, å den ena sidan, måste alltså förenas med rätten till skydd för egendom och rätten till effektivt rättsmedel, å den andra sidan. Medlemsstaterna måste också se till att regleringen och dess tillämpning inte kommer i konflikt med andra allmänna principer för gemenskapsrätten, såsom proportionalitetsprincipen.

Det anförda innebär att det numera är klarlagt att bestämmelserna om skydd för bl.a. personuppgifter, som Datainspektionen har refererat till, inte hindrar att rättighetshavare ges en möjlighet att få information från en Internetleverantör om vilken abonnent som har haft en viss IP-adress när den har använts för att begå ett intrång via Internet. Medlemsstaterna får emellertid, enligt artikel 8.3.e i direktivet, begränsa skyldigheten att lämna information som är personuppgifter. Det är alltså upp till de enskilda medlemsstaterna, med tillgodeende av såväl intresset av skydd för immateriell egendom som intresset av skydd för privatlivet, att avgöra om rättighetshavarna skall ha denna möjlighet, eller om ett effektivt skydd för immateriella rättigheter i den digitala miljön ska åstadkommas på något annat sätt.

Sid 174 f. Gemenskapsrätten kräver bl.a. att medlemsstaterna skyddar såväl rätten till egendom, där immateriella rättigheter ingår, som rätten till skydd för privatliv. Medlemsstaterna är också skyldiga att tillhandahålla ett effektivt rättsmedel inför domstol för var och en som har drabbats av en kränkning av sina rättigheter. Motsvarande krav följer av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och dess

tilläggsprotokoll. Det krävs alltså att rätten till skydd för privatliv, å den ena sidan, förenas med rätten till skydd för egendom och rätten till effektivt rättsmedel, å den andra sidan. Medlemsstaterna måste också respektera andra allmänna principer för gemenskapsrätten, såsom proportionalitetsprincipen. Dessa frågeställningar har, såvitt gäller rätten till information, utvecklats i EG-domstolens dom den 29 januari 2008 i mål nr C-275/06.

Såsom närmare beskrivits i avsnitt 8.2.3 innebär detta bl.a. att det är upp till de enskilda medlemsstaterna att avgöra om en rättighetshavare exempelvis bör kunna få information från en Internetleverantör om vem som har haft en viss IP-adress när den har använts för att begå ett intrång via Internet. Bestämmelserna måste utformas så att det uppnås en korrekt balans mellan de olika grundläggande rättigheter som åtnjuter skydd enligt gemenskapens rättsordning.

Den föreslagna regleringen innebär att en Internetleverantör endast får lämna ut dessa uppgifter till en rättighetshavare om en domstol i det enskilda fallet har beslutat att så skall ske. Det krävs dessutom att rättighetshavaren visar sannolika skäl för att det har begåtts ett intrång, vilket är ett högre beviskrav än vad som krävs för exempelvis en intrångsundersökning. Vidare krävs att domstolen i det enskilda fallet gör en prövning av om åtgärden över huvud taget behöver tillgripas med hänsyn till omständigheterna och om syftet kan tillgodoses genom någon mindre ingripande åtgärd. Det skall alltså göras en avvägning mellan skälen för åtgärden och de olägenheter som åtgärden kan förorsaka motparten eller något annat motstående intresse. När det gäller personuppgifter, t.ex. uppgifter om vilken abonnent som har haft en viss IP-adress vid ett visst tillfälle, finns det dessutom bestämmelser i personuppgiftslagen som begränsar hur informationen får användas. Av tydlighetsskäl föreslås att en hänvisning skall införas till personuppgiftslagen i de nya bestämmelserna om informationsföreläggande. För att se till att abonnenten alltid får reda på att denna typ av uppgifter har lämnats ut införs också bestämmelser om att Internetleverantören efter viss tid skall sända en underrättelse om detta till den abonnent som uppgifterna gäller.

Sammantaget innebär detta att den föreslagna regleringen innehåller ett antal rättssäkerhetsgarantier. Den är därmed enligt regeringens bedömning förenlig med grundläggande fri- och rättigheter, inklusive Europakonventionen, och allmänna principer för gemenskapsrätten.

Det skall även nämnas att Lagrådet vid sin granskning av förslaget inte gjorde någon invändning om att den nya regleringen innebar en otillåten inskränkning av rätten till privatliv, se prop. 2008/09:67 s. 460 f. Lagrådet konstaterade att tillräckliga rättssäkerhetsgarantier för den enskilde Internetabbonenten fick anses uppställda genom det beviskrav som finns i 53 c § URL (sannolika skäl) och proportionalitetsregeln i 53 d § URL och de övriga inskränkningar som där finns.

Tingsrätten finner inte anledning att göra någon annan bedömning än den som sålunda kommit fram i lagstiftningsärendet.

PCS har även invänt att bestämmelserna om informationsföreläggande står i strid mot Datalagringsdirektivet och därför inte får tillämpas. Syftet med att lagra vissa uppgifter enligt Datalagringsdirektivet är att säkerställa att uppgifterna är tillgängliga för utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott. Syftet med IPRED-direktivet är ett helt annat, nämligen att säkerställa skyddet för immateriella rättigheter. Det finns ingen bestämmelse i Datalagringsdirektivet som begränsar tillämpningsområdet för IPRED-direktivet. Tingsrätten noterar även att EG-domstolen i domen i mål C-275/06 inte har berört frågan om Datalagringsdirektivet utgör hinder för tillämpning av IPRED-direktivet på så sätt som skett genom bestämmelserna om informationsföreläggande i URL. Hade Datalagringsdirektivet, som PCS hävdar, hindrat att personuppgifter lämnas ut för sådana ändamål som avses med IPRED-direktivet, hade EG-domstolen rimligen uttalat detta. Inte heller i lagstiftningsärendet som gällde implementeringen av IPRED-direktivet har någon sådan bedömning gjorts.

Sammanfattningsvis finner tingsrätten att PCS inte har fog för sin invändning att 53 c § URL inte får tillämpas.

Har Ljudboksförlagen visat sannolika skäl för att någon har gjort sig skyldig till upphovsrättsintrång?

Enligt 53 c § URL krävs det inte att sökanden styrker att någon har begått upphovsrättsintrång för att ett informationsföreläggande skall meddelas. Beviskravet är lägre, nämligen sannolika skäl. Skälet för detta är att ett informationsföreläggande är avsett att underlätta för rättighetshavaren att identifiera en okänd intrångsgörare. Informationen kan eventuellt därefter leda till en process om intrånget och i den processen gäller naturligtvis kravet på full bevisning.

Ett beslut om informationsföreläggande kräver inte att den som, på sannolika skäl, har gjort intrånget eller gjort sig skyldig till överträdelsen är identifierad. Det krävs inte heller att intrånget eller överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet. Det är tillräckligt att det är sannolikt att det i objektiv mening har begåtts ett intrång.

Ljudboksförlagen har åberopat en omfattande utredning för att visa sannolika skäl för upphovsrättsintrång. Utredningen beskrivs översiktligt ovan i avsnittet om parternas utveckling av talan.

Till att börja med finner tingsrätten att Ljudboksförlagens utredning med styrka talar för att verken enligt bilaga 1 har funnits på den aktuella FTP-servern.

Nästa fråga tingsrätten har att ta ställning till är huruvida det har varit möjligt för utomstående att ladda ned verken från servern, eller med andra ord om verken gjorts tillgängliga för allmänheten.

Ljudboksförlagen har genom sin utredning visat att det varit möjligt för Svenska Antipiratbyrån att ladda ned verken från FTP-servern. Frågan är dock om verken därmed gjorts tillgängliga i upphovsrättslagens mening.

Enligt 2 § URL görs ett verk tillgängligt för allmänheten bl.a. när verket överförs till allmänheten på trådbunden eller på trådlös väg. Av förarbetena till URL och rättspraxis framgår att utgångspunkten skall vara att upphovsrätten omfattar alla framföranden och överföringar som inte äger rum inför helt slutna kretsar.

Även om det i förevarande fall har krävts inloggningsuppgifter för att komma åt filerna på FTP-servern är inte den omständigheten, enligt tingsrättens mening, avgörande för om verken varit tillgängliga för allmänheten. Kravet på inloggningsuppgifter minskar

naturligtvis den krets som har tillgång till FTP-servern. Det finns ingen utredning om hur stor den kretsen är. Ljudboksförlagens utredning visar att det fanns en stor mängd ljudböcker på servern. Detta talar för att det också fanns många "kunder" som hade tillgång till inloggningsuppgifter. Med hänsyn till att syftet med informationsföreläggande är att erbjuda ett "förprocessuellt" verktyg bör kravet på att verket skall vara tillgängligt för allmänheten inte sättas alltför högt. Tingsrätten finner därför att det i varje fall finns sannolika skäl för att verken enligt bilaga 1 gjorts tillgängliga för allmänheten.

Proportionalitet

Enligt 53 d § URL får ett informationsföreläggande meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden medför för den som drabbas av den eller för något annat motstridigt intresse. Skyldigheten att lämna information omfattar inte uppgifter vars yppande skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon honom eller henne närstående har begått en brottslig gärning.

Bestämmelsen ger uttryck för den s.k. proportionalitetsprincipen. Av bestämmelsen följer att domstolen skall göra en bedömning med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. I varje enskilt fall skall det alltså ske en prövning av om åtgärden över huvud taget behöver tillgripas med hänsyn till omständigheterna eller om syftet kan tillgodoses genom någon mindre ingripande åtgärd. Proportionalitetskravet innebär att en intresseavvägning skall göras mellan å ena sidan skälen för åtgärden och å andra sidan det men som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse. Behovet av åtgärden skall alltså bl.a. vägas mot effekterna för den enskildes integritet. Denna avvägning gör sig särskilt gällande när det är fråga om sådana abonnentuppgifter som omfattas av tystnadsplikt enligt 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

I prop. 2008/09:67 s. 264-265 görs följande uttalande om tillämpningen av proportionalitetsprincipen enligt 53 d § URL.

Det krävs att det är fråga om intrång av en viss omfattning för att en rättighetshavare skall kunna få ut uppgifter om den abonnent som döljer sig bakom ett IP-nummer som använts vid intrång. Så är i regel fallet om intrånget avser tillgängliggörande (uppladdning) av t.ex. en film eller ett musikaliskt verk för allmänheten, exempelvis genom fildelning via Internet, eftersom detta typiskt sett innebär stor skada för rättighetshavaren. Detsamma är fallet om de intrång som ansökan avser gäller mer omfattande kopiering (nedladdning). Har abonnemanget alltså använts för omfattande kopiering av t.ex. filmverk eller musikaliska verk leder intresseavvägningen till att ansökan skall bifallas. Är det däremot endast fråga om att IP-adressen använts för kopiering av några få verk leder avvägningen i normalfallet till att integritetsintresset överväger. Det innebär alltså att ansökan inte skall bifallas.

Som tidigare nämnts finns det sannolika skäl för att intrång skett i alla de 27 verk som anges i bilaga 1. Det är alltså fråga om åtskilliga verk. Eftersom verken funnits tillgängliga på Internet är det sannolikt att det var fråga om omfattande intrång i upphovsrätten. Genom ett informationsföreläggande ges Ljudboksförslagen möjlighet att utreda och eventuellt beivra intrång i upphovsrätten. Mot detta skall vägas den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden uppväger för innehavaren av den aktuella IP-adressen. Det kan inte rimligen innebära någon större olägenhet för abonnenten att medverka i den utredning som Ljudboksförslagen önskar göra för att tillvarata sin rätt. På grund av det anförda finner tingsrätten att skälen för ett informationsföreläggande uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den.

Sammanfattning

Med hänsyn till vad som ovan anförts skall tingsrätten bifalla Ljudboksförslagens yrkande. Vitesbeloppet bestäms till 750 000 kr.

Tingsrätten har den 11 maj 2009, för tiden intill dess ärendet har avgjorts, förbjudit PCS vid vite av 500 000 kr att förstöra de uppgifter som avses med Ljudboksförslagens

yrkande om informationsföreläggande. Tingsrätten har nu att ta ställning till om beslutet skall bestå. Det finns alljämt skäl för ett interimistiskt beslut som säkerställer det som ärendet gäller. Tingsrättens beslut av den 11 maj 2009 skall därför bestå.

Rättegångskostnader

Enligt 32 § lagen om domstolsärenden skall 18 kap. rättegångsbalken tillämpas i fråga om rättegångskostnader. Enligt huvudregeln i 18 kap. 1 § rättegångsbalken skall PCS ersätta Ljudboksförlagen för rättegångskostnader. I 53 e § tredje stycket URL finns dock en bestämmelse om att domstolen i ärenden om informationsföreläggande enligt 53 c § URL kan bestämma att vardera parten skall svara för sina rättegångskostnader. Bestämmelsen kan exempelvis tillämpas om domstolen förelägger en Internet-leverantör att lämna ut information som denne är förhindrad att lämna ut frivilligt. Om yrkandet om informationsföreläggande omedelbart medges eller överlämnas till domstolens bedömning, bör domstolen i stället kunna besluta att vardera part skall stå sin rättegångskostnad.

PCS har bestritt yrkandet om informationsföreläggande och utförligt argumenterat för sin sak. Förfarandet vid tingsrätten har därmed kommit att likna ett normalt tvistemålsförfarande. Det kan därför inte bli aktuellt att tillämpa bestämmelsen i 53 c § URL om att vardera parten skall svara för sina rättegångskostnader.

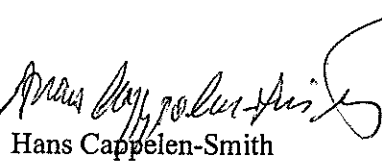
Ljudboksförlagen har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 112 000 kr. Beloppet avser arbete utfört efter den 23 april 2009 då PCS angav sitt svaromål. Såvitt tingsrätten kan bedöma avser tidsåtgången huvudsakligen arbete med två inlagor samt arbete med en omfattande utredning som gavs in till tingsrätten den 8 maj 2009. Tidsåtgången avser även genomgång av två långa inlagor från PCS. Med hänsyn till ärendets omfattning förefaller den uppgivna tidsåtgången väl hög. Det skall dock beaktas att ärendet rör en helt ny lagstiftning vilket torde innebära att ärendet krävt

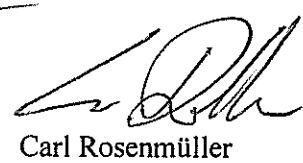
extra arbete. Vid en samlad bedömning finner tingsrätten att PCS skall ersätta Ljudboksförlagens rättegångskostnader med 75 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 406).

Överklagande till Svea hovrätt senast den 16 juli 2009.

Mats Jender

Hans Cappelen-Smith

Carl Rosenmüller

Följande verk har hämtats och kontrollerats

IP-adress	Datum/Tid	Titel	Förlag
77.53.104.102	2009-04-01, 03.28.21	Jens Lapidus - Aldrig fucka upp	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 03.40.12	Stieg Larsson – Män som hatar kvinnor	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 03.40.12	Stieg Larsson – Flickan som lekte med elden	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 03.45.41	Katerina Janouch – Sommarbarn	Piratförlaget
77.53.104.102	2009-04-01, 03.45.41	Katerina Janouch – Dotter önskas	Piratförlaget
77.53.104.102	2009-04-01, 03.48.34	Andreas Roman – Mörkrädd	Storyside AB
77.53.104.102	2009-04-01, 03.52.55	Mia Törnblom – Självkänsla nu	Earbooks AB
77.53.104.102	2009-04-01, 03.52.55	Mia Törnblom – Mera självkänsla	Earbooks AB
77.53.104.102	2009-04-01, 03.59.39	Ernst Brunner – Edith	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 03.59.39	Ernst Brunner – Yngling på glid	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 04.02.14	Anna Kåver – Att leva ett liv. Inte vinna ett krig	Storyside AB
77.53.104.102	2009-04-01, 04.09.14	Torbjörn Flygt – Himmel	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 04.09.14	Torbjörn Flygt – Verkan	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 05.01.57	PO Enqvist – Ett annat liv	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 05.01.57	PO Enqvist – Boken om Blanche och Marie	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 05.01.57	PO Enqvist – Livläkarens besök	Norstedt
77.53.104.102	2009-04-01, 05.11.33	Åsa Larsson – Det blod som spillts	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 05.11.33	Åsa Larsson – Solstorm	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 05.11.33	Åsa Larsson – Svart stig	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 05.18.20	Karin Wahlberg – Sista jouren	Earbooks AB
77.53.104.102	2009-04-01, 05.18.20	Karin Wahlberg – Hon som tittade in	Earbooks AB
77.53.104.102	2009-04-01, 05.24.14	Catharina I Sundberg – Vikingaguld	Earbooks AB
77.53.104.102	2009-04-01, 05.24.14	Catharina I Sundberg – Vikingasilver	Earbooks AB
77.53.104.102	2009-04-01, 05.29.52	Henning Mankell – Comedia infantil	Storyside AB
77.53.104.102	2009-04-01, 05.29.52	Henning Mankell – Italienska skor	Storyside AB
77.53.104.102	2009-04-01, 05.32.15	Håkan Nesser – Det grovmaskiga nätet	Bonnier
77.53.104.102	2009-04-01, 05.36.21	Jan Guillou – Tjuvarnas Marknad	Piratförlaget
77.53.104.102	2009-04-01, 05.44.19	Leif GW Persson – Den som dödar draken	Bonnier

SOLNA TINGSRÄTT

Ink 2009-04-01
 Akt... A 2707-09
 Aktilbil..... 2

Stockholm 2009-04-01

Anders Nilsson
 Anders Nilsson
 Svenska Antipiratbyrån

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - BESLUT I TVISTEMÅL OCH ÄRENDE

Den som vill överklaga tingsrättens beslut ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av beslutet.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från beslutets datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i beslutet.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. det beslut som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för beslutet,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens beslut som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av beslutet.